

Specvlvm Privilegiorum Regularivm In Commvni

Pedro <de los Angeles>

Coloniæ Agrippinæ, 1681

Sectio IX. An prædictæ revocatoriæ Greg. XV. & Vrbani VIII. extendantur
etiam ad vivæ vocis oracula post ipsas revocatorias concessa, &
condenda?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61715](#)

617. 11. sect. 3. num. 34. & 56. Bonacini. de leg. disp. 1. quest. 1. punt. ultim. propos. 1. § 2. n. 30. Sed respondetur, quod ex praedicta clausula: *Hic, & aliis maiis occurre-re volentes*, nihil infertur contra nostram assertionem, quia expressè loquitur de malis, quæ ex usu oraculorum sequebantur. At in oraculis concessis Superioribus Religionum, pro bono regimine subditorum, nulla vera mala sequuntur, sed multa utilia, ut per se patet; & sic totalis finis explicitus, & implicitus cessat adæquatè.

619. 1. Quibus addendum puto, quod in hoc casu, non est necesse recurrere ad cessationem finis legis, ut intelligentur permanere insua vi hujusmodi oracula, sed ad defectum voluntatis horum Pontificum, quando oracula revocaverunt; aliud enim est cessare finem legis, & ob hoc cessare obligationem obser-vantiae illius; aliud noluisse Principem talem casum comprehendere in sua le-gę; primum enim reducitur ad defectum potestatis legislatoris justè, & prudenter operantis, ut in cessatione finis contrariè respectu cujuslibet parti-cularis, & in cessatione finis adæquati negativè respectu totius Communitatis, quia neque malum, neque summè difficile, & arduum neque prorsus inutile cadit sub potestatem legislatoris justè, & prudenter operantis. Secun-dum verò reducitur ad defectum vo-luntatis Principis nolentis in sua lege comprehendere talia, vel talia, quod ex sufficientibus conjecturis sèpè colligi-tur, non enim legislatores humani vo-lunt semper obligare per suas leges, cum toto rigore, & in omni eventu, in

quo possunt obligare, ut patet in lego jecunii, à qua non solum censetur quis excusatus propter gravem ægritudi-nem, ob quam non posset justè Supe-rior obligare, sed etiam propter medio-crem, seu minorem debilitatem, qua non obstante potuisset Ecclesia obli-gare, sed non creditur id voluisse ex ejus benignitate, & sic de aliis similibus, & in nostro casu.

SECTIO IX.

*An pred. de revocatoria Gregor. XV. ¶
Urbani VIII. extendantur etiam ad
viva voca Oracula, post ipsas
revocatorias concessa &
concedenda?*

1. **P**At. Joan. Martinez de Prado 620.

Tom. I. quest. 6. §. 6. n. 31. patrem affi-mativam defendit, alias inquit, in-sufficienter occurrerent dicti Pontifi-ces per suas Bullas inconvenientibus ab ipsis assignatis. Nec ulla esset utilitas re-vocare oracula jam concessa, permit-tendo in posterum concedenda.

2. Sed oppositum tenendum est, vi-delicit, præfas revocatorias non se ex-tendere ad oracula futura, sed solum ad p̄æterita, ut constat ex verbis Gregor. XV. ibi: *Concessiones, & gratias obtinentia.* Et postea, *omnia, & singula privilegia quomodo libet concessa, tenore presen-tium, &c.* nullam mentionem fa-ciens de futuris. Et cum simus in odiosis, non est cur extendenda sint ad non expressa, sed potius de-bent coarctari intra proprietatem ver-

F f 2. bo-

borum, quando ex illis (ut in præsenti) nullum inconveniens sequitur, nec de contraria mente Pontificum potest quis suspicari. Sic docent noster Lezana Tom 3. verb. Gratia, num. 13. Hieronym. Garcia in sua *Politica Regul.* tratt. 8. diff. ultim. dub. 2. num. 3. Quintanad. Tract. 5. sing. 3. conclus. 3. & alii communiter.

621. 3. Ad fundamenta in oppositum responderur, sufficienter provisum fuisse per dictas revocatorias præcedentium Oraculorum, etiam pro inconvenientibus futuris: Siquidem sequentes Pontifices, ex damnis sequutis, ex frequentia Oraculorum concessorum temporibus præteritis, vigilanter, & caute se gerent, in novis concedendis, & cum vim non habeant sine fide Officialium ipsorum Pontificum, saltem proforo externo, sufficienter cautum est pro futuris concedendis, absque eo quod revocata maneant, quæ de novo conceduntur.

622. 4. Insuper reputari non debet parva utilitas ex eo præcisè, quod innumeræ ferè oracula fuerint revocata confusionem, & incertitudinem illorum auferendo. Dicere autem, quod sequentes Pontifices per 22. annos, nullum oraculum de novo concederunt, incertum est, cum intra tale tempus Romæ existens viderim oraculum noviter concessum, cum attestatione authenticæ officialis Papæ; sed qui dquid sit de hoc, Restabat probandum, quod talia oracula non concederint sequentes Pontifices, eò quod de essent nulla, virtute antecedentium revocationum, quod firmiter probari nequit; sed postius probatur esse ac iter, quod success-

fores Pontifices, lento pede, incedunt, in oraculis de novo concedendis, ex notitia finis dictarum revocatoriarum.

Addo, dato, & non concesso, quod dictæ revocatoriae extenderentur ad futura oracula: Si præsens Pontifex aliquod de novo concederet, cum dictas revocatorias ignorare non posset, quamvis de illis nullam faciat mentionem, debet præsumi illas tacite revocare, quod ad tale oraculum, cum nullum alium effectum possit habere: ne cogamur dicere frustaneam esse talen concessionem, utendo plenitudine sue potestatis, quæ ab Antecessoribus coartari non potuit. Videatur doctrina supra tradita disp. 4. sect. 2. num. 4. & 26.

5. Alia non aliena à nostro instituto possent hic agitari, v. g. de clausulis, & dictiobus, & de indulgentiis, sed quia de præcipuis clausulis pro intelligentia privilegiorum, in discursu operis satis dictum est, ut notabimus in *indice generali rerum*: alia prolixiora, & ad intentum non ita necessaria remittimus videnda in *Barbosæ*, qui integrum Tractatum de eis fecit; similiter in *Lezana*, verb. *Clausula*, in *Donato de privilegijs*, & alijs multis. Nec minus prolixiora, & frequentiora sunt, quæ de indulgentiis in particulari possent hic desiderari; ideoque ab eis pro nunc abstineo, sufficiat pro instituto præsenti, quæ diximus disp. 6. sect. 2. de revocatione indulgentiarum. Et hæc sufficient pro materia intenta. Utinam cedant ad maiorem Dei, Beuissimæ Virginis MARIAE, & omnium Sanctorum gloriam legentiumque profectum.

IN-